

РЕШЕНИЕ

№ 6445

гр. София, 17.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 05.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **13411** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на А. Т. М., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. 1, ап. 2, чрез адв. Ф., срещу Заповед № 4064з-1338 / 08. 12. 2025 г. на директора на Регионална дирекция „Гранична полиция-Аерогари“ при Главна дирекция „Гранична полиция“ - МВР, за налагане на дисциплинарно наказание „мъмрене“.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания административен акт е незаконосъобразен. Твърди се, че при издаване на оспорваната заповед са нарушени административно производствените правила, допуснати са противоречия с материалните разпоредби, както и че проверката е извършена непълно и не са изяснени всички обстоятелства по случая. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разносните по делото. Представя писмени бележки в указания срок.

Ответникът – директора на Регионална дирекция „Гранична полиция-Аерогари“, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: Безспорно е, че жалбоподателят А. Т. М., е назначена на длъжността началник на Гранично полицейско управление С..

Със справки рег. № 4064р-11680 / 20. 10. 2025 г. и рег. № 4064р-11764 / 22. 10. 2025 г. са обобщени

данни във връзка с документооборота на ГПУ С..

Със Заповед № 4064з-1160 / 22. 10. 2025 г. на директора на Регионална дирекция „Гранична полиция-Аерогари“ /РДГП-Аерогари/ е разпоредено образуването на дисциплинарно производство срещу А. М..

С обобщена справка рег. № 4064р-12895 / 18. 11. 2025 г. са изложени резултатите от извършената проверка, като същата е връчена на 19. 11. 2025 г. на служителя.

На 20. 11. 2025 г. са постъпили писмени обяснения от М..

Със становище рег. № 4064р-13088 / 24. 11. 2025 г. е предложено на А. М. да бъде наложено дисциплинарно наказание „мъмрене“.

С покана рег. № 4064р-13403 / 01. 12. 2025 г., е поканен държавния служител да даде писмени обяснения.

С рег. № 8177р-28544 / 02. 12. 2025 г., М. е дала писмени обяснения по случая.

Със Заповед № 4064з-1338 / 08. 12. 2025 г. на директора на РДГП - Аерогари, на А. М. е наложено дисциплинарно наказание „мъмрене“ за срок от три месеца. Заповедта е връчена на 09. 12. 2025 г.

С жалба вх.№ 31935 / 16. 12. 2024 г. на АССГ, е оспорена заповедта за налагане на дисциплинарно наказание по съдебен ред.

В оспорената заповед е посочено, че в периода 08. 11. 2024 г. до 22. 11. 2024 г. комисар А. М. не е поставила писмена резолюция върху заповед № RB202205-016-13/04-05 / 29. 10. 2024 г. на директора на РДГП, като по този начин е нарушила чл. 16, ал. 1 от Вътрешните правила за организацията на документооборота в МВР.

С деянията си комисар М. е извършила нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 1 от ЗМВР, съставомерно по чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентния орган по смисъла на чл. 204, т. 4 от МВР и е в предвидената в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР форма.

Съдът намира, че при издаването на оспорената заповед е налице нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на материалния закон.

В случая не е посочено мястото на извършеното нарушение, което е задължително съгласно чл. 210, ал. 1 от ЗМВР.

Основателни са и доводите в жалбата, че е налице вътрешно противоречие в оспорената заповед, тъй като на стр. 3 от същата е посочено, че деянието е съставомерно по чл. 200, ал. 1, т. 11 от ЗМВР, за което се налага дисциплинарно наказание „порицание“, а в същото време е наложено дисциплинарно наказание „мъмрене“.

Освен това, неправилно е прието, че въобще е налице дисциплинарно нарушение.

Съгласно чл. 16, ал. 1 от Вътрешните правила за организацията на документооборота в МВР, за осъществяване на управленския процес ръководителите задължително резолират документите.

Видно е обаче, че в оспорената заповед изрично се сочи, че не е поставена резолюция върху заповед № RB202205-016-13/04-05 / 29. 10. 2024 г., но към заповедта има контролен лист с отбелязване за запознаване на 22 служители и комисар М. е изпълнила задълженията си произтичащи от тази заповед, като е издала заповеди за граничен контрол.

В случая задълженията произтичащи от тази заповед са изпълнени, независимо, че не е поставена

резолюция от М., като това се признава и от дисциплинарнонаказващия орган.

Изискването на вътрешните правила за поставяне на резолюция не е самоцел, а същото е предвидено с оглед осъществяване на управленския процес. Този процес обаче е изпълнен със запознаване на подчинените служители и с издаването на заповеди за съответните шестмесечия на годината за осъществяване на граничен контрол.

Доколкото няма извършено дисциплинарно нарушение, неправилно е образувано дисциплинарно производство, а образуваното такова е подлежало на прекратяване.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че при издаването на обжалвания административен акт е налице нарушение на административнопроизводствените правила и нарушение на анарешение на материални разпоредби - отменително основание по чл. 146, т. 3 и т. 4 от АПК.

При този изход на спора, по принцип ще следва ответника да бъде осъден да заплати на жалбоподателката направените от същата разноски. В същото време, нито в жалбата, нито в допълнителна молба е направено искане за присъждане на разноски. Действително от адв. Ф. е направено искане за отлагане на делото, но същото не е уважено, като съображения за това са изложени в протокола от съдебното заседание. В случая страната е можела да поиска направените разноски, с представена по делото молба, като такова искане не е направено и както се посочи, липсва и в жалбата. След като липсва искане за присъждане на разноски, такива не могат да се присъдят. В тази връзка следва да се отбележи освен това, че в представения договор за правна защита и съдействие, договореното възнаграждение е в размер на 1200 лв., но е платимо по банков път, като доказателства за плащането не са представени, поради което и разноски не следва да се присъждат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на А. Т. М., ЕГН [ЕГН], Заповед № 4064з-1338 / 08. 12. 2025 г. на директора на Регионална дирекция „Гранична полиция-Аерогари“ при Главна дирекция „Гранична полиция“ - МВР, за налагане на дисциплинарно наказание „мъмрене“.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: